

การปักไข่เบ็ดด้วยเครื่องปักไข่

โดย พลา จันทวานิช

ตามปกติแล้วพวกเราไม่ค่อยสนใจต่อการปักไข่เบ็ดด้วยด้ายปักไฟฟ้า หรือ ด้ายปักตะเกียง (ไข่น้ำร้อน) เพราะผู้ตั้งเบ็ดเป็นอาชีพมักจะเรียงกันเป็นฝูงใหญ่ๆ เช่นที่ สดบุรี ปากน้ำ นครปฐม และสุราษฎร์ธานี ฝูงหนึ่งตั้งแต่ ๕๐๐ - ๓๐๐๐ ตัว ถึงฤดูปักจะต้องปักคราวละมากๆ ไม่เหมาะที่จะปักด้วยด้ายปักไฟฟ้าหรือตะเกียงเพราะจะต้องลงทุนสูง ด้ายปักแบบจีนไม่ได้ปักได้คราวละเป็นพัน เป็นหมื่น ไม่ต้องลงทุนอะไรมาก ขอให้ขยันลงแรงไม่เห็นแก่เห็นคเห็น้อย เป็นส่วนใหญ่

สำหรับผู้ที่ตั้งน้อย เป็นงานอดิเรก เดียงชายพันธุ์เป็นส่วนใหญ่ หรือทางราชการ ใช้ด้ายปักตะถอกกว่า เพราะได้ผลสูงกว่า ไข่ก็ไม่ค่อยแตกเสียหาย เพราะไม่ต้องเอาเข้า ออกบ่อยๆ เหมือนแบบจีน เพียงแค่ปฏิบัติได้ถูกกฎเกณฑ์เท่านั้น

การปักไข่เบ็ดในด้ายปักไฟฟ้าหรือตะเกียงมีผลเท่าๆ กับการปักไข่ไก่ ซึ่งการปักไข่ไก่เป็นที่ทราบกันอยู่ทั่วกันแล้ว การปักไข่เบ็ดไม่ค่อยจำเป็นในการตั้งคุมความร้อนในห้องปักแน่นอนนักเพียงแต่อย่าให้ลมโกรก อย่าให้ร้อนเกินไป หรือเย็นเกินไป อุณหภูมิห้องราว ๕๐ - ๖๐° ฟ. ก็พอ แต่ความร้อนในด้ายใช้ ๘๘° ฟ. และความร้อน ๘๗ - ๘๘° ฟ. จำง่าย ๆ ว่า ความร้อนจะต้องน้อยกว่าการปักไข่ไก่ ๑° ฟ. และความร้อนต้องมากกว่าไข่ไก่ ๑° ฟ.

การเลือกลักษณะไข่ก็เช่นเดียวกับไข่ไก่ คือ จากพ่อแม่พันธุ์ดี แข็งแรง ไข่กลมก้ออม เกดียงเกดดา เบ็ดปักไม่บาง ไม่เก็บไว้นานเกินควร น้ำหนักประมาณ ๖๕ - ๗๕ แกรม และไข่เบ็ดมักจะลดปรกเพราะไข่เบ็ดไข้อยู่กับพื้นดิน และเบ็ดกินน้ำมาก ทำให้น้ำกระจายออกไปตามพื้นได้ง่าย โดยเฉพาะฤดูฝน ท่านไม่ควรจะไข่ตั้งน้ำ เพราะถ้าตั้งน้ำๆ เข้าไปในช่องอากาศในไข่จะทำให้เชื้อตายได้ง่าย ควรจะไข่เพียงผ้าชุบน้ำบิดเอาน้ำออกแล้วเช็ดโดยเร็ว แล้วเช็ดด้วยผ้าแห้งอีกจะดีกว่า การปฏิบัติคือด้ายปัก และการเริ่มเข้าปักก็ปฏิบัติเช่นเดียวกับไก่ คือ ต้องใช้ยาฆ่าเชื้อโรค (ต่างทับทิม + ฟอรรมาดิน) อบอุ่นและ

ทดลองเช็ดคัตให้เครื่องเค้นเรียบร้อยสัก ๒ วัน และเมื่อเอาเข้าคปัก ก็ค่อยๆ ให้ไข่ได้รับ ความร้อนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ถ้าร้อนจนจุดหนัก ไข่แดงจะแตกและเช็ดจะตาย ควรเอาเข้าคอบเช้า และไม่ต้องกดกับไข่ในวันนั้น

การปฏิบัติในระหว่างปัก ควรจะกดวันละ ๓ ครั้ง ถ้าไข่นอกกับด้วยเครื่อง ถ้าไข่มากต้องกดด้วยมือ และการเปิดคทำงานควรทำโดยรวดเร็ว เพื่อมิให้ความร้อนตก ลงมาก หลังจากปักได้แปดวัน (วันแรกนับจากวันรุ่งขึ้นจากเข้าปัก) ตอนเที่ยงต้องพรม ไข่ด้วยน้ำอุ่น (๘๘ ฟ.) หรืออุณหภูมิเท่ากับน้ำในอากาศให้ความชื้นในคปักเช่นนี้ๆ พรมน้ำ วันเว้นวัน ไปหยุดเอาแค่วันเตรียมออกตัว คือ วันที่ ๒๕ การที่คต้องพรมน้ำเป็นด้วยระยะ นี้ไข่จะเริ่มร้อนมาก และเบ็ดมีมันมากจึงต้องการความชื้นเพิ่มมากขึ้น ใช้พรมแต่ตอนบนโดย ใช้ที่พรมผ้าจะเหมาะดี

เมื่อปักไปได้ ๔ วัน คต้องนำไข่ออกดองเช็ด และเมื่อ ๑๔ วัน ต้องคัตไข่เช็ดตาย ออก และต่อไปให้ระวังให้คยนำไข่นำออก มิฉะนั้นอากาศในคจะเดี่ย อาจทำให้ไข่คัตๆ ในคฟูตอยเดี่ยไปด้วย

เมื่อครบ ๒๕ วัน ควรแยกเข้าคเตรียมออกตัวต่างหาก ถูกเบ็ดจะเริ่มจิกเปิดอกใน วันที่ ๒๖ และออกในวันที่ ๒๗ แต่ถ้าอากาศร้อนถูกเบ็ดจะจิกเปิดอกในวันที่ ๒๕ และออก ในวันที่ ๒๗ ฉะนั้นเมื่อปักในอากาศร้อน ควรเอาไข่เข้าคออกในวันที่ ๒๔ และเมื่อเอาเข้า ค้ออกแล้วห้ามกดกับไข่ และมีจำนวนมากที่ถูกเป็นไม่ดำมารจะจิกเปิดอกออกมาได้ เพราะ เบ็ดปากไม่แหลมเหมือนไก่ ต้องคอยช่วยเห็ดเอาเปิดอกไข่ออก และพอกที่ออกแล้ว ก็คอยเก็บเปิดอกไข่ออก เพื่อกันเกาะ และบางทีเปิดอกอาจครอบตัวถูกเบ็ดอาจถึงตายได้ ควโหนจนแห้งก็ทะยอยเอาออกได้ เมื่อหมดแล้วรีบทำความสะอาดค้ออกทันที

ในการปักเช่นนี้ ถ้าได้ปฏิบัติโดยดีมาเต็มมือ และเบ็ดมีเช็ดดี อาจได้ผล ๗๕ - ๘๕ % บางครั้งถึง ๘๐ %

การปักไข่แบบจีน

การใช้เครื่องปัก ไข่ต้องขยยาว ควรจะกว้างประมาณ ๗๐ ซม. สูง ๗๐ ซม. ความ ยาวแล้วแต่ห้อง ใช้กระดาษปากกว้าง ๕๐ ซม. ดึง ๗๐ ซม. วางในถัง ให้ห่างกันราว ๓๐ ซม. สูง ๖๘ ซม. ใช้ผ้าขาวดีเหนียวมาตุ้ด ผ้ามี

ประโยชน์สำหรับหทัยยกออกมากดบไซ้ และช่วยเก็บความร้อนบ้าง กว้าง
ประมาณ ๘๐ ซม. ซึ่งพอจะห่อไซ้ได้ ๘๐ ฟอง ในกระຈาดหนึ่งจะจุได้
๑๒ ห่อ จะได้ไซ้ประมาณ ๑๐๐๐ ฟอง ตอนฝามักกระตอบคลุมและมี
กระดังทับ (ระหว่างกระຈาดไซ้แถบได้ไว้ เพื่อช่วยรักษาความร้อนไว้)

การให้ความร้อน ๑. เอาไซ้ที่คัดแล้วเพื่อจะพัก นำออกผึ่งแดดคอนเข้าๆ หรือแดด
อ่อนๆ (ถ้าเริ่มตากแดดจัดๆ ไซ้แดงจะแตกเชื้อตาย) แล้ววกกลับครั้งหนึ่ง
ร้อนพอควรโดยไซ้ไซ้แต่ละที่ขอบตาหรือที่แก้ม ถ้าร้อนพอทนได้เป็นไซ้ได้

๒. เมื่อเริ่มพักครั้งแรกต้องนำความร้อนเข้าช่วยด้วย โดยไซ้ไซ้ที่พัก
แล้ว ๑๕ วัน (เรียกว่าแม่ไซ้) ไซ้ใส่ห่อผ้าวางสลับกับไซ้ใหม่เพื่อให้ความ
ร้อนจากแม่ไซ้เฉลี่ยได้ไซ้ใหม่ด้วย หรือจะไซ้ข้าวเปลือกขั้วร้อนขนาด ๘๘ ฟ.
(ไซ้ประมาณ ๑๕ นาที) แทนแม่ไซ้ก็ได้ ประมาณ ๕-๖ วัน พอไซ้ได้
รับความร้อนคงที่แล้วเอาออกได้ บางคนใช้ตะเกียงจุดบุหรี่เล็กๆ ช่วย
ความร้อนก็ได้

การปฏิบัติ

๑. วันแรกปล่อยให้แห้งไว้โดยไม่ต้องกดบไซ้เลย วันต่อมากดบไซ้วันละ ๓ ครั้ง
๒. วันที่ ๕ ต้องเช็ดถ้าฟองใดไม่มีเชื้อจะได้้นำออก
๓. วันที่ ๑๕ ต้องเช็ดตาย ฟองใดเช็ดตายจะได้้นำออก และถ้า
ฟองใดแตกบ้างเพียงเล็กน้อย ไซ้พดาดเตอร์ติดไว้ เชื้อจะยังไม่ตาย แล้ว
นำขึ้นแทน ซึ่งส่วนมากทำได้วันครึ่งระยะภายในห้อง ตอนริมทำเป็นขอบกัน
ไซ้ตก มีแกรบรองเล็กน้อย เพื่อเก็บความร้อนและกันแตกง่าย ไซ้เรียง
หนึ่งตามนอนของไซ้ ไซ้ผ้าคลุม การใช้ผ้าคลุมนี้ต้องสังเกต ถ้าอากาศ
ภายนอกหนาวจัดควรจะใช้หนัง ถ้าค่อนข้างร้อนควรใช้ผ้าห่มธรรมดา แต่
ถ้าร้อนจัดควรใช้ผ้าบางกว่าผ้าห่มหรือบางครั้งต้องเปิดไว้ถึงชั่วโมงก็มี
เมื่อเขาขึ้นแทนแล้ว ต้องกดบไซ้ และต้องให้ไซ้วางสลับกันจากด้าน
นอกเข้าด้านใน วันละ ๔ ครั้ง ทั้งนี้เพราะไซ้อยู่ด้านนอกมักจะถูกอากาศ
ภายนอก จึงทำให้ไซ้ได้รับความร้อนต่ำกว่า ปฏิบัติเช่นนี้ไปจนถึงวันที่ ๒๕
จึงหยุดกดบไซ้และสลับไซ้ เพราะเมื่อเริ่มจักไซ้เตรียมตัวออก ฤดูร้อนถูกเปิด
จะออกหมดในวันที่ ๒๗ และออกหมดในวันที่ ๒๘ ในฤดูหนาว หรือ ฝน

การพักใจเบ็ดด้วยเครื่องพักใจ

ช่วยเหลือลูกเบ็ด

๑. คอยเอาลูกเบ็ดออกเมื่อชนแหงพอดควรแล้ว
๒. คอยเอาเบ็ดออกออกเพื่อกันเกาะ และครอบเบ็ดที่จะออก
๓. คิวโคที่จิกบ้างแล้ว แต่ออกเกินกำหนดให้ช่วยเอาออกจากเบ็ดออกจะรอดตายเป็นตัวนมาก

นำสังเกต

๑. ราคาไขแก่ฟองละประมาณ ๑ บาท ๒๐ สตางค์ คือ ไขพักได้ ๒๒ วัน แล้วนำมาออกคิว ณ ที่ขายเอง ซึ่งเมื่อเทียบกับราคาลูกเบ็ดคิวเดียวจะขายกันประมาณคิวละ ๑.๕๐ บาท ถึง ๑.๗๕ บาท เป็นการสะดวกกับผู้ขายลูกเบ็ด เพราะไม่ต้องพักไขมาก และไม่ต้องพะวงว่าการผสมเบ็ดฝูงนั้น ๆ จะมีเชื้อไม่ดีเพียงไร เพราะไขแก่ที่ตั้งไปนั้นต้องมีเชื้อทุกฟอง คอยผดแต่จะออกคิวดีเพียงใดเท่านั้น ดึกษณะที่ทากันมากที่ชตบุรี นครปฐม ตั้งเข้ามาแถบสามแยกในพระนคร ซึ่งเป็นแหล่งขายลูกเบ็ด

ผลเทียบระหว่างตู้พักกับพักแบบเงิน

แบบเงินดีกว่าตู้พัก

๑. พักได้คราวละมาก ๆ
๒. ไม่ต้องคอยรักษาระดับความร้อนเท่าใดนัก
๓. ไม่ต้องคอยรักษาระดับความชื้น
๔. ไม่ต้องคอยพรมน้ำ
๕. ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายมาก
๖. ทำให้ผู้ปฏิบัติชยันมากจน

แบบเงินคือยกว่าตู้พัก

๑. ต้องเอาใจได้มาก ๆ
๒. เบ็ดองแรงงาน
๓. บางครั้งยกหื้อไขชนลงพดัดแตกคราวละมาก ๆ

การออกคิว

พักออกได้ ๗๕ - ๗๕ % พอกัน หรือแบบเงินจะดีกว่าเล็กน้อย

เบ็ดเค็ล็ดเกี่ยวกับการคัดเพศลูกเบ็ด

๑. ด้วยการปล้นดูทุกอัน ถ้าเป็นคิวผู้จะมีเดี่ยแหดมยาวประมาณ ๓ ม.ม. ถ้าเป็นคิวเมีย จะเห็นเป็นปากช่องคอด และไม่ควรจะคัดแบบนั้นในวันแรกที่เอาออกจากตู้พัก เพราะมีน้ำเหวด ๆ มาก ทำให้ดูเพศลำบาก และดกปรก ควรดูวันถัดมา วิชันช้าแต่แน่นอน

๒. ด้วยการบีบกันด้านข้าง ถ้าเป็นตัวยูจะรู้สึกว่าเป็นคุ่มๆ ตกดน
 นวมือ วิชันเป็นแบบจัน ซึ่งจะต้องทำมานานจนเคยชิน (นับเป็นปีๆ) แต่
 ถ้าหยุดไปสักปีหนึ่ง ถ้ามาทำอีกจะต้องมาเริ่มซ้อมกันอีกนับเป็นอาทิตย์
 ต้องเป็นคนประสาทไว และทำมาตลอด เหมาะสำหรับเลี้ยงลูกเบ็ดขาย
 มากๆ เพราะรวดเร็วแต่ไม่แน่นอน อย่างดีจะได้ผลสัก ๘๐ %

๓. สำหรับลูกเบ็ดพันธุ์ผสมเลือด ๕๐ % จากพ่อจากแม่แคมเบดจ์
 แม่พันธุ์เมือง ลูกที่เกิดมาเราสามารถจะคัดได้เป็นส่วนมาก โดยมีคอกคูก
 หรือบับกนดู คือตัวที่มีสีน้ำตาลอ่อนหรือปนเหลือง เป็นตัวเมีย ๓๐๐ %
 ส่วนตัวสีน้ำตาลเข้มหรือปนเหลือง ตัวดำหรือดำปนเหลือง เป็นตัวผู้ ๓๐๐ %
 ส่วนตัวดีเหลืองปลอด ต้องปลัดนดูเครื่องเพศ ซึ่งจะเป็นตัวผู้และเมียอย่าง
 ละเอียดเท่าๆ กัน สำหรับพันธุ์ กากี้แท้ และลูกผสม ๗๕ % ต้องปลัดนดู
 เพศ เพราะตัวผู้และตัวเมียสักระยะกัน ถึงแม้จะดูว่าตัวไหนลักษณะใหญ่
 หรือเล็กไม่แน่นอน

สถิติการผลิตไข่ของเบ็ดลูกผสม ๗๕ % (ฝูง)

จากตัวเมีย ๕๐ % (กากี้ + พันธุ์เมือง) ตัวผู้จากแม่แคมเบดจ์ทั้งหมดเป็นทดอบ
 ดูว่าการผสมทำให้มีเลือดโกดพันธุ์แท้ (กากี้) จะมีผลดีขึ้นหรือแตกต่างกว่าเลือด ๕๐ %
 เพียงใด ถึงแม้ว่าจะเป็นกรจับสถิติจากประเภทฝูง แต่ถ้าจะถือว่าโกดประเภทซึ่งเดียวกัน
 เกือบจะใช้ได้ เพราะทำโดยฝูงเด็กคอกกว้าง และการเอาใจใส่ก็เหมือนกับซึ่งเดียว เบ็ด
 ทุกตัวแข็งแรงดี ไม่เคยเป็นโรคและเจ็บป่วยแต่อย่างใด และลักษณะดีสัตว์ร่คด้ายกับ
 พันธุ์แท้มาก

เบ็ดเริ่มไข่เมื่ออายุ ๔ เดือน ๘ วัน ซึ่งเป็นเวลาพอกับพันธุ์แท้หรือเลือด ๕๐ %
 เริ่มไข่ ได้เริ่มจับสถิติไข่เมื่อวันที่ ๓ ต.ค. ๒๕๐๔ ถึง ๓๓ ม.ค. ๒๕๐๕ รวม ๔ เดือน
 เป็นเวลา ๓ ของปี เสนอให้ผู้สนใจทราบเดี่ยครั้งหนึ่งก่อน เมื่อครบ ๓ ปี จะได้รวมยอด
 เสนอให้ทราบอีกครั้ง นำหนักไข่เมื่อไข่ครบ ๓ เดือนแล้ว เฉลี่ยได้ระหว่าง ๖๕-๗๐ ก.
 ลักษณะไข่คล้ายพันธุ์แท้มาก

จำนวนเป็ด (๗๕%)	จำนวนไข่ใน ๔ เดือน (เปอร์เซ็นต์)	เฉลี่ยไข่ต่อวัน	เฉลี่ยไข่เดือนละ ต่อ ๑ ตัว
๑๗	๑๖๗๒ (๗๘.๘๖%)	๑๓.๕๘	๒๔.๕๗

ใช้อาหารผสมแบบไก่มีโปรตีน ๑๘-๒๑%

สถิติการผลิตไข่ของเป็ดพันธุ์กากีแคมเบลล์ขงเดียว

ของสถานที่ตั้งเดิมการเลี้ยงเป็ดชดบุรี   กองตั้งเดิมการเลี้ยงสัตว์ กรมปศุสัตว์

กระทรวงเกษตร

เป็ดนี้เกิดที่สถานที่ตั้งเดิมการเลี้ยงเป็ดชดบุรี จากพ่อแม่ที่ตั้งมาจากฟาร์มแจนเช่น บริเวณช่อถอดแดนดี ซึ่งจัดว่าเป็นฟาร์มที่เลี้ยงเป็ดพันธุ์นี้ได้ดีที่สุดแห่งหนึ่ง เป็ดรุ่นนี้เริ่มไข่เมื่ออายุ ๔ เดือน กับ ๕ วัน อยู่ในเกณฑ์ปกติ เมื่อเริ่มไข่เป็ดมีน้ำหนักเฉลี่ย ๔ ปอนด์ ซึ่งน้ำหนักน้อยกว่าเกณฑ์เมืองนอก ๒ ปอนด์ เพราะปกติของเขาเฉลี่ยได้ ๖ ปอนด์ น้ำหนักไข่เมื่อเริ่มไข่เฉลี่ย ๕๖ แกรม นับว่าพอใช้

เป็ดชดบุรีเริ่มจับสถิติไข่โดยแยกขงเดียว เมื่อไข่ครบทุกตัวแล้ว คือ เมื่ออายุครบ ๕ เดือน ตั้งแต่วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๐๔ เป็นต้นมา รวม ๖ เดือนดังนี้

ลำดับตัว	ก.ย	ค.ค	พ.ย	ธ.ค	ม.ค	ก.พ	รวม	% ไข่	ลำดับไข่
	ฟอง	ฟอง	ฟอง	ฟอง	ฟอง	ฟอง	ฟอง		
๑.	๒๘	๒๗	๒๗	๓๐	๒๗	๒๒	๑๖๓	๘๗.๘%	๗
๒.	๒๒	๓๑	๓๐	๓๑	๒๗	๒๗	๑๖๘	๘๒.๘%	๓
๓.	๓๐	๓๐	๓๐	๓๑	๒๖	๒๘	๑๗๕	๘๖.๗%	๑
๔.	๒๔	๒๖	๒๘	๓๑	๒๔	๒๗	๑๖๐	๘๗.๔%	๘
๕.	๒๗	๒๘	๒๘	๒๘	๒๗	๒๖	๑๖๖	๘๒.๒%	๕
๖.	๓๐	๒๘	๒๘	๓๑	๒๒	๒๘	๑๖๗	๘๒.๘%	๓
๗.	๒๘	๒๘	๓๐	๓๑	๒๐	๒๘	๑๖๖	๘๒.๒%	๕
๘.	๒๖	๓๑	๓๐	๓๑	๒๗	๒๘	๑๗๓	๘๕.๕%	๒

ท่านจะเห็นว่าเบ็ดเหล่านี้ใช้ดีเกือบทุกตัว ตัวที่ได้อันดับหนึ่งใช้ได้ ๑๗๕ ฟอง ๘๖.๗ %
 ตัวที่ได้น้อยที่สุดได้ ๑๖๐ ฟอง ๘๔.๔ % ฟอง น้อยกว่ากันเพียง ๑๕ ฟองเท่านั้น และเมื่อดู
 ตามรายเดือนแล้ว ได้ตัวเลขที่งามมาก ผลเฉลี่ยใช้ได้ถึง ๘๒.๔ % ท่านจะเห็นว่าเบ็ด
 เหล่านี้ใช้ครบเดือนกันมาก เช่นตัวที่ ๓ (อันดับหนึ่ง) ใช้เต็มเดือนถึง ๕ ใน ๖ ตัวที่ ๘
 (มาอันดับ ๒) ใช้เต็มเดือน ๔ ใน ๖ ตัวที่ ๒, ๖, ๗ ใช้เต็มเดือนถึง ๓ ใน ๒

การจับสถิติ เบ็ดชุดนี้ให้อาหารผสมแบบไก่ มีโปรตีน ๑๘-๒๓ % ใช้พื้นเป็น
 พื้นดิน ดินไม่อุ้มรอบเป็นซี่ ๆ พอให้หัวเบ็ดรอดออกมากินอาหารและน้ำภายนอกได้ ส่วนบน
 โปร่ง คอกสูง ๘๐ ซม. ยาว ๓ ฟุต กว้าง ๒ ๑/๒ ฟุต รวมมีเนื้อที่ ๗ ๑/๒ ตร.ฟ. กว้าง
 ขวาง เบ็ดพออยู่สบาย ทำความสะอาดภาชนะทุกวัน และทำความสะอาดคอก ๒ วันครั้ง
 อาหาร น้ำ กรวด เบ็ดออกหอยคังให้กินตลอดเวลา ผักหรือหญ้าให้กินทุกวัน

การขังกรงเบ็ดถ้าจะใช้กรงแบบไก่ไม่ได้ เพราะเบ็ดเท้าแบนและมีเนื้ออ่อนกว่าไก่
 ขังรับน้ำหนักตัวมากกว่าไก่ จึงมักจะเป็นหน่อกันมาก ผู้ใช้พื้นดินไม่ได้ ขังธรรมชาติของ
 เบ็ดก็ชอบอยู่กับพื้นดินอยู่แล้ว

ถ้าหุเบา	ใจเบา	เข้าหลงผิด
ไม่ยั้งคิด	ทางที่ควร	ถ้วนทุกแง่
นึกคุณเกิด	ใครเล่า	เขาจะแค้น
มีก็แต่	พวกผี	ที่สอพลอ

จาก คีรีดีปดาท์

ปีที่ ๑๑ ฉบับ ๕๔๕ ศุกรที่ ๒ ก.พ. ๐๕